

OBSAH

Úvod 4

POHÁDKY S PŘEKLADEM 7

- O pryncezně ze zlatú... ◇ O princezně se zlatou... 8
O pryncezně na hrášku ◇ O princezně na hrášku 14

POHÁDKY VE SLOVÁCKÉM NÁŘEČÍ 19

- Jak šuo vajca do uesa na huby 20
O hlúpém Jankovi 23
Kocúr v gaťách 29
O Růžence, kerá by furt enem spala 33
Chytrá Horáčena 37
O třech zerzavých chlupoch 41

POHÁDKY V NÁŘEČÍ HANÁCKÉHO SLOVÁČKA 46

- Krátké, Ózké a Tupozraké 47
O kozaté Popelce 51
Jak si pryncezna chtěla brat Honzu 55
O mizerné řepě 59

POHÁDKY V CHODSKÉM NÁŘEČÍ 62

Ho červenýj Karkůlce 63

Prd nad zlato 66

POHÁDKY V OBECNÉ ČEŠTINĚ 70

Beránku, vylíž mě, ubrousku,
vytři mě a hůlčičko, sama ser! 71

Kterak Honza k štěstí přišel 80

Sex nad zlato 83

O Palečkovi (hádejte kde) 86

**A NAKONEC (JAKO BONUS)
POHÁDKA ZE SOUČASNOSTI 89**

Herr Wolf & Sedm kůzlátek 90

ÚVOD

Vážený Laskavý čtenáři,

dovolujeme si tímto předložit několik pohádek, o kterých se Laskavý čtenář domnívá, že je dávno zná.

Nezná.

Podoba, v jaké je zná, byla pohádkám vtisknuta nejrůznějšími mra-
vokárci a Autor má plné právo se domnívat, že se ve svém pokrytectví
úmyslně odchýlili od původního znění. Dle Autorova názoru však
z logiky věci nezvratně vyplývá, že vlk Karkulku nechtyl, nýbrž že
tomu muselo být právě naopak, dále pak že to, co se najde v polévce,
nemusí být zrovna zlatý prsten, a koneckonců ani Popelka neztratila
na plese střevíček a to, co tam skutečně zapomněla, nebylo vůbec, ale
vůbec malé. Dílo, které drží Laskavý čtenář v ruce, si tak Autor dovo-
luje přiřadit k výsledkům činnosti Saturninovy Kanceláře pro uvádění
románových příběhů na pravou míru.

Pokud jde o jazykovou podobu jednotlivých pohádek, prachspros-
tým zneužitím různých nářečí se Autor pokusil vyvolat zdání, že se
původní znění příběhů do dnešních dnů přece jen dochovalo. Současně
se však Laskavému čtenáři omlouvá, že použité dialekty (snad až
na nářečí jeho rodné obce ležící v nejsevernějším cípu hanáckého
Slovácka) neodpovídají přesně žádné konkrétní národopisné oblasti
(na místě je zejména omluva chodským patriotům), a bylo by tedy
vhodnější nazývat je otevřeně spíše „pseudodialekty“.

Autor si je plně vědom, že čtení textu v nářečí bude činit obtíže
dokonce i těm, kteří snad nářečím pořád ještě mluví. Dovoluje si však
Laskavého čtenáře upozornit, že podrobným překladem by jeho osobité

pohádky ztratily hodně na svém půvabu (ostatně také nejmenovaný klasik doporučuje, aby kupříkladu i skladník četl Vergilia v originále*). Na podporu svého tvrzení zařadil Autor na začátek své knihy dvě pohádky umožňující Laskavému čtenáři studovat text souběžně jak v původní „lidové“ podobě, tak ve spisovném jazyce. Laskavý čtenář tak bude mít možnost ztotožnit se se známým tvrzením, že s překladem je to podobně jako s manželkou bližního svého – pokud je věrný, nevede to k ničemu.

Zároveň by však chtěl Autor upozornit na to, že značné odchylky od pravidel českého pravopisu, které Laskavý čtenář v textu pohádek psaných v nářečí jistě nepřehlédne, nesvědčí o Autorově trestuhodné neznalosti mateřského jazyka, ale je jich zde užíváno zcela záměrně, a to za účelem co nejpřesnějšího vyjádření specifické výslovnosti jednotlivých krajových nářečí.

... ostatně Laskavý čtenář může být nakonec rád, že se nad ním Autor na poslední chvíli slitoval a upustil od svého původního záměru pokusit se zaznamenat text ve fonetické podobě.

V Brně, L. P. 2010

Autor

* Marečku, podejte mi pero! (Český film)